

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

5. Orlunda kyrkogård, Aska hd.

Pl. I. Fig. 4.

Runstenen är en kalkhäll, som kommit i dagen vid rivningen av Orlunda gamla kyrka. Längden är 79 cm, bredden 68 cm. Första långsidans hörn är avslaget. Runornas höjd är 10 cm.

Runorna, som alla äro tydliga, äro följande:

a) Första långsidan: — $\underset{5}{\text{þesi}} : \underset{10}{\text{eftir}} : \text{as}$ — b) Andra långsidan: $\underset{15}{: \text{kunu}} : \text{sina} :$

Prickarne i r. 2 och 5 äro utvidgade genom skador.

Inskriftens första ord är 'denne', som bestämt ett föregående 'sten'; på 'efter' har ett kvinnonamn följt, som förmodligen varit **as[u]**, *Asu*, ty mer än en runa har icke kunnat få rum på det avslagna hörnet.

Översättningen är alltså: (N. N. lade) denna (sten) efter Asa, sin hustru.

Omöjligt är icke, att Ög. 4 och Ög. 5 avse samma kvinna, vars man ombesörjt Ög. 5 och vars barn Ög. 4.

4. Ög. 5. Orlunda.